13/11/2019

Όταν η Αλβανία απαγόρευσε τις θρησκείες και ξύρισε τους Ιερείς

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Το διάταγμα 4336 – 13/11/1967 του Χότζα, που έκλεισε τις εκκλησίες και ξύρισε τους ιερείς.

Κατά το έτος 1967, οι αντιθρησκευτικές πρωτοβουλίες του Κόμματος Εργασίας Αλβανίας κορυφώνονται με υποστήριξη κυρίως από τις επιτροπές και τις οργανώσεις του Κόμματος.

Σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα δόθηκε το οριστικό χτύπημα σε όλες τις θρησκευτικές εστίες της χώρας. Ωστόσο, εξαιρέθηκαν μερικά κτίσματα ιστορικής και αρχιτεκτονικής αξίας. Λουκέτο μπήκε σε 2035 θρησκευτικά ιδρύματα (740 τζαμιά, 608 ορθόδοξες εκκλησίες και μοναστήρια, 157 ρωμαιοκαθολικές εκκλησίες και μοναστήρια και 530 τεκέδες).

Απαλλοτριώθηκε όλη η κινητή και ακίνητη περιουσία που τους είχε απομείνει. Το Κράτος ελαφρύνθηκε οικονομικά καθώς σταμάτησε να χορηγεί το ήδη μειωμένο βοήθημα που χορηγούσε στις θρησκευτικές κοινότητες αλλά και την μισθοδοσία των κληρικών.

Ξεκίνησαν να τονίζουν, πως η θρησκεία ήταν αβάσιμος μύθος και πως δεν υπήρχε θεός, καθώς μετά από τόσες κατεδαφίσεις και ανακατασκευές θρησκευτικών κτιρίων δεν μπόρεσε να προστατέψει τίποτα.

Όσο η θρησκεία ήταν σε πλήρη καταστολή, το Κράτος σχεδίαζε τα επόμενα βήματα του. Ο Χότζα και το επιτελείο του γνώριζαν πολύ καλά πως το κλείσιμο των χώρων λατρείας και ο διασυρμός των κληρικών δεν εξασφάλιζαν την πλήρη νίκη κατά της θρησκείας. Η χρόνια επαφή του αλβανικού λαού με τις θρησκείες του και η απόκτηση κοινών σημείων αναφοράς στην καθημερινότητα του μαζί τους, δεν μπορούσε να σβήσει τόσο απλά μέσα σε λίγους μήνες αθεϊστικής προπαγάνδας.

Με το υπ’ αρ. 4337 13/11/67 διάταγμα του πρεζίντιουμ του Λαϊκού Κοινοβουλίου της Αλβανίας, ακυρώθηκαν πλήρως και ανακαλέστηκαν όλες οι προηγούμενες αποφάσεις και το νομικό πλαίσιο, που αφορούσε την προστασία των θρησκευτικών κοινοτήτων. Αρχικά ακυρώθηκαν τα ίδια τα καταστατικά λειτουργίας των θρησκευτικών κοινοτήτων που είχαν επικυρωθεί το 1950. Η Αλβανία ορίστηκε ως η πρώτη και η μοναδική αθεϊστική χώρα στα παγκόσμια χρονικά. Απαγορεύτηκε πλέον η άσκηση θρησκευτικών καθηκόντων και λειτουργιών με πολύ αυστηρές ποινές. Όλα τα παραπάνω διαδραματίστηκαν στην Αλβανία του 1967 όπου το ισχύον Σύνταγμα της χώρας, αναγνώριζε απόλυτη ελευθερία θρησκευτικής συνειδήσεως.

Πρώτες οι δύο ισλαμικές κοινότητες αποφάσισαν να αποστείλουν μια εγκύκλιο, με την οποία ζητούσαν απ’ όλους τους κληρικούς τους να βγάλουν τις θρησκευτικές ενδυμασίες τους. Στις 15 Νοεμβρίου αποφάσισαν από κοινού για ακόμη μια φορά οι ηγεσίες της Ορθόδοξης Εκκλησίας, της Έδρας των Μπεκτασήδων και της Μουσουλμανικής Κοινότητας, να παραχωρούσαν εθελοντικά όλους τους ναούς και τους χώρους λατρείας στην νεολαία, ώστε να τα αξιοποιούσε όπως εκείνη νόμιζε

καλύτερα. Επιπλέον, υπέβαλλαν δημόσια την παραίτηση τους, με μια επιστολή προς το υπουργικό συμβούλιο της χώρας προτείνοντας και την κατάργηση των κοινοτήτων.

Τα αλβανικά μέσα ενημέρωσης και το Κόμμα Εργασίας Αλβανίας, προσπάθησαν να προπαγανδίσουν σε έσχατο σημείο την εκβιαστική παραχώρηση των περιουσιακών στοιχείων των κοινοτήτων και την παραίτηση τους, ως μια πράξη μεταμέλειας και πατριωτισμού, κάτι που φυσικά δεν πέρασε στην συνείδηση του κόσμου. Τον Δεκέμβριο του 1967, μετά από προσωπική εντολή του Χότζα παύονταν και διασκορπίζονταν όλα τα θρησκευτικά συμβούλια και οι επιτροπές της χώρας. Η θρησκεία πλέον στην Λαϊκή Δημοκρατία της Αλβανίας δεν υπήρχε. Τεράστιες προσπάθειες ξεκίνησαν ώστε να μην παρέμενε ζωντανό τίποτα που να μαρτυρούσε την ύπαρξη της.

Με την οριστική κατάργηση της θρησκείας καταργήθηκε όπως ήταν φυσικό και το επάγγελμα του ιερέα. Το χοτζικό κράτος εξασφάλισε δουλειά σε όλους εκείνους τους ιερείς που δεν είχαν συμπληρώσει το κατάλληλο όριο συνταξιοδότησης και που είχαν επιδείξει μια σχετικά καλή και αδιάφορη συμπεριφορά στις κρατικές μεταρρυθμίσεις. Στους υπόλοιπους εναπομείναντες δεν χρειάστηκε εύρεση εργασίας καθώς ήταν ένας πολύ μικρός αριθμός, που σταδιακά στους πρώτους μήνες βρέθηκε κάποια κατηγορία, είτε για να εξοριστούν σε κέντρα καταναγκαστικής εργασίας, είτε να φυλακιστούν.

Να σημειωθεί όμως, πως και οι αντιδράσεις των κληρικών ήταν ποικίλες και διαφορετικές. Μια μερίδα δεν αντέδρασε καθόλου και δέχθηκε παθητικά τις μεταρρυθμίσεις, ένα μικρό μέρος ενώθηκε με τις καθεστωτικές δυνάμεις και βοήθησε στην αντιθρησκευτική εκστρατεία και φυσικά ένα μέρος που αντέδρασε και προσπάθησε να εμποδίσει την καταστροφή, με κάθε δυνατό μέσο και τιμωρήθηκε παραδειγματικά. Εξυπακούεται πως οι αντιδραστικοί και οι αντιφρονούντες τιμωρήθηκαν με διαφορετικούς τρόπους από τις κρατικές υπηρεσίες και τις δυνάμεις καταστολής. Δεκάδες κληρικοί όλων των θρησκειών ξυρίστηκαν δημόσια από τους ερυθρούς φρουρούς του Κόμματος Εργασίας Αλβανίας, που αντέγραφαν την πολιτιστική επανάσταση του Μάο Τσε Τουνγκ, ενώ άλλοι διασύρθηκαν, ταπεινώθηκαν και βασανίστηκαν. Την εκδικητική συμπεριφορά απέναντι στους κληρικούς μαρτυρούν οι συνθήκες παραδειγματικής τιμωρίας τους. Για παράδειγμα, κατά την μεταφορά τους προς τα κέντρα έκτισης της ποινής τους, το όχημα που τους μετέφερε, εσκεμμένα πήγαινε αργά για να τους διασύρει παραδειγματικά σε όλη την κοινωνία. Ο κόσμος υποχρεωνόταν να σχηματίσει ουρές γύρω από τους κεντρικούς δρόμους, μερικοί κοιτούσαν σαστισμένοι γεμάτοι λύπη, χωρίς να μπορούν να κάνουν κάτι και μερικοί άλλοι,

κυρίως φανατισμένοι οπαδοί του Χότζα, βροντοφώναζαν προσβολές και συνέχιζαν τους εξευτελισμούς.

Πηγή:Himara.gr/Αλέξανδρος Οικονομίδης